

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0364 (mr. J.W. Wagenaar, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 27 januari 2022
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 3 mei 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registratie. De consument doet zijn beklag over de registraties in het CKI. De consument acht de registratie niet juist en bovendien disproportioneel. De registratie is naar het oordeel van de commissie technisch juist. Wel dient de bijzonderheidscode 3 te worden verwijderd omdat de consument recent het door de bank afgeboekte bedrag alsnog heeft terugbetaald en de code daarmee geen getrouw beeld meer van de werkelijkheid geeft. Ten aanzien van de overige coderingen oordeelt de commissie dat het belang van de bank bij de registratie prevaleert boven het belang van de consument. Het verwijderingsverzoek ten aanzien van de A2-codering wordt daarom afgewezen.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument had een betaalrekening bij de bank. Hij maakte gebruik van internet-bankieren.

- 2.2 Vanaf 2017 is er een ongeoorloofde roodstand op de betaalrekening. De bank heeft de consument via zijn internetbankieromgeving geïnformeerd over dit tekort op de betaalrekening. De hiernavolgende correspondentie heeft via de persoonlijke internetbankieromgeving van de consument plaatsgevonden. Partijen hebben in juli 2017 een betaalafsprake over de achterstand gemaakt. De consument is deze regeling niet nagekomen, waarna de bank de consument wederom heeft geïnformeerd over het tekort. In oktober 2017 hebben partijen een nieuwe betalingsafsprake gemaakt. In november 2017 heeft de bank de consument geïnformeerd dat hij de betaalafsprake niet is nagekomen en dat zij verplicht is om langdurige achterstanden te melden bij het Bureau Kredietregistratie (hierna: het BKR). In november 2017 hebben partijen een betalingsregeling afgesproken, op grond waarvan de consument maandelijks een bedrag van € 79,- zou betalen. In september 2019 heeft de bank de consument bericht dat hij de betalingsafspraken niet is nagekomen. In oktober 2019 hebben partijen een nieuwe betalingsregeling afgesproken op grond waarvan de consument maandelijks een bedrag van € 90,- zou betalen. De consument is deze regeling niet nagekomen.
- 2.3 Bij brief van 4 december 2019 heeft de bank de consument per post geïnformeerd dat een aanhoudende roodstand kan leiden tot registratie bij het BKR en heeft zij de vordering opgeëist. De achterstand bedroeg op dat moment € 1.157,98. Deze brief is verstuurd aan het bij de bank bekende adres van de consument. Op 25 december 2019 heeft de bank de achterstandsmelding (A) in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: het CKI) van het BKR geplaatst.
- 2.4 De bank heeft de openstaande vordering opgeëist. Op 6 januari 2020 heeft de bank de opeising met bijzonderheidscode 2 in het CKI geregistreerd. Eind januari 2020 heeft de bank de vordering als oninbaar afgeboekt en op 31 januari 2020 heeft zij een bijzonderheidscode 3 laten plaatsen in het CKI. Deze codering betekent dat sprake is geweest van een afboeking van een bedrag van € 250,- of meer. Ook is de vordering ter incasso aan een incassobureau overgedragen.
- 2.5 Het incassobureau en de consument zijn in 2020 een betalingsregeling van € 100,- per maand overeengekomen, welke de consument volledig is nagekomen. De bank heeft hierop een einddatum (20 januari 2021) in het CKI geregistreerd.
- 2.6 De consument heeft in 2021 en 2022 de bank gevraagd om de registratie op zijn naam uit het CKI te laten verwijderen. De bank heeft deze verzoeken afgewezen. Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna deze zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

2.7 De consument vordert verwijdering van de registraties in het CKI.

Aan deze vordering legt de consument ten grondslag dat de BKR-registratie onterecht is. Daarvoor heeft hij de volgende argumenten aangevoerd:

- De consument was zich niet bewust van de achterstand omdat hij de brieven van de bank niet heeft ontvangen. Hij is na de beëindiging van zijn relatie naar het buitenland vertrokken en heeft de brieven van de bank daarom niet ontvangen. Toen hij een aantal jaren later naar Nederland terugkeerde en hij een nieuw telefoonabonnement wilde afsluiten, bleek hij een negatieve BKR-registratie te hebben.
- Daarnaast is de registratie disproportioneel. De belangen van de consument wegen zwaarder bij het verwijderen van de BKR-registratie dan de belangen van de bank bij handhaving van de registratie. Hij is net getrouwd en hij wil graag een huis kopen. De consument kan door de BKR-registratie geen hypothecaire geldlening afsluiten of een geldlening aanvragen. Zodra hij wist van de achterstand heeft hij alles zo snel mogelijk afgelost en is alles voldaan. Inmiddels heeft hij een stabiel leven en een vaste baan met een goed inkomen. Hij hoeft niet te worden beschermd.

Het verweer

2.8 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 In deze zaak gaat het erom of de bank de BKR-registraties moet (laten) verwijderen uit het CKI.

3.2 De commissie stelt voorop dat de bank op grond van het tussen haar en het BKR geldende Algemeen Reglement CKI (hierna: reglement CKI)¹ verplicht is om van bepaalde feiten melding te maken bij het BKR. Zo is de bank verplicht te melden als een consument niet aan zijn betalingsverplichting op grond van een overeenkomst voldoet. In zo'n geval wordt een achterstandscade A gemeld.² De bank moet ook een melding bij het BKR maken als zij volledige betaling van de vordering van een consument heeft geëist. Dan wordt een bijzonderheidscode 2 gemeld.³

¹ De relevante passages uit het reglement CKI zijn opgenomen in een bijlage bij deze uitspraak.

² Artikel 12 lid 1 onder a reglement CKI

³ Artikel 13 lid 1 reglement CKI.

Als de bank een bedrag van € 250,- of meer heeft afgeboekt, dan moet zij een bijzonderheidscode 3 melden bij het BKR. Als afboeking plaatsvindt en een consument niets meer hoeft te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met de bijzonderheidscode 3 een werkelijke einddatum gemeld.⁴

Is de BKR-registratie technisch juist?

- 3.3 De commissie zal allereerst de technische juistheid van de achterstandsmelding (A) en van de bijzonderheidscode 2 beoordelen.
- 3.4 Niet in geschil is dat de consument bij de bank beschikte over een betaalrekening. Dat rechtvaardigt de registratie van de overeenkomst in het CKI. Wat de achterstandscade A en de bijzonderheidscode 2 betreft, heeft het volgende te gelden. Voor de commissie is voldoende komen vast te staan dat de consument vanaf 2017 niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van de overeenkomst heeft voldaan en dat de bank hem in dat verband een vooraankondiging⁵ en een opeisingsbrief heeft gestuurd. De bank heeft gesteld dat zij de consument brieven heeft gestuurd zowel via de mailbox in de internetbankieromgeving alsook per post aan het bij haar bekende adres van de consument. De bank heeft kopieën van deze documenten overgelegd. Naar het oordeel van de commissie heeft de bank hiermee voldaan aan haar verplichtingen zoals opgenomen in het reglement CKI. Dat de consument op enig moment naar het buitenland vertrokken is en de brieven daarom niet ontvangen heeft, is een omstandigheid die voor zijn rekening komt. Het had op weg van de consument gelegen om de bank te informeren over zijn nieuwe adres.
- 3.5 Uit het voorgaande volgt dat de registraties van de achterstandscade A en de bijzonderheidscode 2 technisch juist zijn. Verwijdering van deze registraties is in zoverre niet gerechtvaardigd.
- 3.6 Wat de werkelijke einddatum betreft, geldt het volgende. Vaststaat dat in januari 2021 de openstaande vordering volledig is voldaan. Dat rechtvaardigt naar het oordeel van de commissie de registratie van de werkelijke einddatum. Ook deze registratie is technisch juist.

Beoordeling van de bijzonderheidscode 3

- 3.7 Op grond van het reglement CKI dient de deelnemer, in dit geval de bank, een bijzonderheidscode 3 te registreren als de bank een bedrag van € 250,- of meer afboekt.

⁴ Artikel 13 lid 1 reglement CKI.

⁵ Artikel 39 lid 2 reglement CKI.

Als op datzelfde moment door de bank finale kwijting wordt verleend, wordt tegelijkertijd met deze bijzonderheidscodering een werkelijke einddatum van de overeenkomst gemeld.

- 3.8 In de zaak die nu voorligt, heeft de bank op 31 januari 2020 de openstaande vordering afgeboekt en heeft zij deze overgedragen aan het incassobureau. In overeenstemming met het reglement CKI heeft de bank op dat moment de bijzonderheidscode 3 laten opnemen in het register. De registratie van de bijzonderheidscode was op dat moment dan ook technisch juist.
- 3.9 In januari 2021 heeft de consument het door de bank afgeboekte bedrag alsnog volledig betaald. Naar het oordeel van de commissie geeft de registratie van de bijzonderheidscode 3 daardoor nu geen getrouw beeld meer van de werkelijkheid. Er is immers geen sprake meer van de situatie dat de bank een bedrag heeft moeten afboeken. De combinatie van bijzonderheidscode 3 met een werkelijke einddatum is naar het oordeel van de commissie niet zodanig transparant, dat de bank en andere deelnemers van de BKR daaruit kunnen opmaken dat de vordering alsnog geheel is voldaan. Dat valt niet te verenigen met de beginselen van gegevensverwerking die vastliggen in artikel 5 Algemene Verordening Gegevensverwerking (hierna: AVG). De commissie oordeelt daarom dat bijzonderheidscode 3 moet worden verwijderd.
- 3.10 De commissie komt dan ook niet toe aan de beantwoording van de vraag of de persoonlijke belangen van de consument zwaarder dienen te wegen dan het algemeen belang van de financiële sector bij instandhouding van de registratie van de bijzonderheidscode 3. Dit gedeelte van de vordering zal daarom worden toegewezen.

Beoordeling van de achterstandsmelding (A) en de bijzonderheidscode 2 (hierna: de A 2-codering)

- 3.11 Voorts dient de commissie te beoordelen of de bank A2-codering dient te verwijderen. Dit moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de AVG. Relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.
- 3.12 De BKR-registratie houdt op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. In artikel 6 lid 1 AVG is bepaald dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan indien ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan.

Een van die voorwaarden houdt in dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene zwaarder wegen dan die belangen. De rechtmatigheid van de BKR-registratie berust op deze grondslag.⁶ Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.⁷

- 3.13 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registratie en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.
- 3.14 De consument noemt als reden van zijn bezwaar tegen de BKR-registratie dat deze hem belemmert in het afsluiten van een hypothecaire geldlening voor de aankoop van een woning.
- 3.15 De bank heeft aangevoerd dat het belang van instandhouding van de registratie gelegen is in de doelstellingen van het CKI, namelijk de bescherming tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's voor andere kredietaanbieders. De bank heeft voorts aangevoerd dat de consument geen concreet belang heeft gesteld. Het verwijderen van de registratie zou volgens de bank geen getrouw beeld van de werkelijkheid geven.
- 3.16 Naar het oordeel van de commissie heeft de bank voldoende aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de BKR-registratie op dit moment in stand te houden en dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Daarbij wordt het volgende overwogen.
- 3.17 De commissie realiseert zich dat de consument graag een hypothecaire geldlening wil afsluiten.

⁶ HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.

⁷ artikel 17 lid 1 sub c AVG.

Ook begrijpt de commissie dat de relatiebreuk tot veel verdriet bij de consument heeft geleid en hij daarom naar het buitenland is vertrokken. Dat zo zijnde had het echter op de weg van de consument gelegen om de bank te informeren over een adreswijziging. De voornoemde omstandigheden liggen in de risicosfeer van de consument. Voorts is daarbij van belang dat uit de door de bank als productie I overgelegde berichten blijkt dat de bank (toen de consument kennelijk in het buitenland zat) diverse keren betalingsafspraken met de consument heeft gemaakt, die echter niet werden nagekomen. Zo heeft de bank het maken van betalingsafspraken bevestigd op 31 juli 2017, 12 oktober 2017, 16 november 2017 en 4 oktober 2019. Kennelijk is er dus wel degelijk contact geweest in die periode tussen de consument en de bank. In dat licht kan de commissie de stelling van de consument dat hij zich niet bewust was van de achterstand niet geheel plaatsen. Verder weegt in het nadeel van de consument dat het een aantal jaren heeft geduurd voordat de schuld door de consument is afgelost. Daarnaast is sinds de laatste betaling in januari 2021 pas een zeer korte periode van de bewaartermijn van vijf jaar verstreken en zal in de komende periode moeten blijken of de consument financieel voldoende stabiel blijft. Naar het oordeel van de commissie vraagt ons kredietsysteem dat (andere) kredietverstrekkers ook in dit geval op de hoogte zijn van het (recente) kredietverleden van de consument bij hun beslissing al dan niet een nieuw krediet te verstrekken.

- 3.18 De commissie begrijpt het belang dat de consument heeft bij verwijdering van de A2-codering, maar gelet op het voorgaande ziet de commissie geen aanleiding het belang van de consument op dit moment te laten prevaleren boven het belang van potentiële kredietverstrekkers om kennis te kunnen nemen van de betaalhistorie van de consument en deze omstandigheden mee te wegen in een kredietaanvraag van de consument. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het belang van de bank bij instandhouding van de registraties voldoende zwaarwegend is. Het verwijderingsverzoek van de consument ten aanzien van de A2-codering wordt daarom afgewezen.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank de bijzonderheidscode 3 in het CKI op naam van de consument laat verwijderen, binnen twee weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd. Al het overige wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen

Algemeen Reglement CKI (Reglement CKI)

Artikel 12 Reglement CKI

1.

a) Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.

(...)

Artikel 13 Reglement CKI

1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:

code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;

code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;

code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;

code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;

code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.

2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.

3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.

4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 14 Reglement CKI

1. Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij hierna anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.

(...)

Artikel 39 Reglement CKI

1. (...)

2. De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.

Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 4 Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) “persoonsgegevens”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (“de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identicator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) “verwerking”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(...)

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

- a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is (“rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
- b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd (“doelbinding”);
- c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (“minimale gegevensverwerking”);
- d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren (“juistheid”);
- e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen (“opslagbeperking”);
- f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging (“integriteit en vertrouwelijkheid”).

(...)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

- a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
- b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
- c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
- d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
- e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
- f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing (“recht op vergetelheid”)

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:

(...)

- c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;

(...)

21 Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)